

sige, at disse Forhandlinger ikke vil kunne tilendebringes, før dette Lovforslag er blevet gennemført af den høje Rigsdag.

Birke: De nugældende Bestemmelser om Indkvartering, baade den ordinære og den ekstraordinære, hviler paa Forordninger fra Begyndelsen af det 19de Aarhundrede, og selv om der i Tidens Løb er vedtaget Ændringer i disse Forordninger, har de dog nu længe været utidssvarende. Det var derfor et meget betimeligt Skridt, Indenrigsministeren foretog, da han nedsatte Indkvarteringskommissionen af 1923 og gav den den Opgave at fremkomme med Forslag til Revision af hele vor Indkvarteringslovgivning. Kommissionen har efter min Mening haft en meget heldig Haand, og det er jo ogsaa kun ganske faa Ændringer, det her foreliggende Lovforslag er undergaaet under Behandlingen i det andet høje Ting.

Den vigtigste Del af Lovforslaget er vel nok den, der angaar den ordinære Indkvartering, og det er paa dette Omraade, der foreslaas de største Forandringer fra de hidtil gældende Bestemmelser. Lovforslaget hviler, hvad der ogsaa blev omtalt af den højtærede Indenrigsminister, paa det samme Princip, som hidtil har været gældende, nemlig at Udgiften til Indkvartering fordeles mellem Staten og de Kommuner, der faar Garnison. Dette Princip maa ogsaa siges at være rigtigt, for der er ingen Tvivl om, at det er en Fordel for en By at faa Garnison, og det maa derfor ogsaa anses for rimeligt, at den i nogen Grad deltager i de dermed følgende Udgifter. Men paa et Omraade bryder Lovforslaget fuldstændig med de tidligere Bestemmelser, det er med Hensyn til Maaden, hvorpaa Mellemværendet opgøres mellem Staten og Kommunerne. Tidligere var dette meget kompliceret, men det bliver nu fuldstændig forandret, saa at man nu faar det ganske klart og overskueligt. Beregningen baserede sig før paa Antallet af Indkvarteringsmanddage, men dette Grundlag for Beregningen er ganske irrationelt, navnlig naar det drejer sig om Indkvartering paa Kaserner, for Udgiften til en Kasernes Vedligeholdelse er jo omtrent den samme, hvad enten denne er fuldt belagt eller ikke. Nu er man, som sagt, gaaet over til at yde en fast aarlig Godtgørelse, der er baseret paa Kasernens Opførelsessum og Grundens Værdi, og denne Godtgørelse er fastsat i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, til $5\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningernes Opførelsessum, og 3 pCt.

af Grundens Værdi. Det er en lille Forhøjelse, der er foretaget under Behandlingen i det høje Folketing, og den maa ogsaa anses for rimelig, da Diskontoen efterhaanden er blevet højere, end den var, da Kommissionen udarbejdede sit Forslag. Der kan altid være delte Meninger om, hvor stor Godtgørelsen skal være, navnlig efter som man ser paa Sagen fra Kommunernes eller fra Statens Side, men det forekommer mig, at det, der her foreslaas, er ganske passende. Jeg synes, der herved er gjort Ret og Skel til begge Sider.

Efter de her foreslaaede Bestemmelser bliver det gunstigst for Byerne at tage Indkvartering i Kaserner, og denne Indkvarteringsmaade maa jo ogsaa anses for at være den heldigste for alle Parter. Ad den Vej vil man have størst Sikkerhed for, at Kvartererne bliver sunde og gode for de værnepligtige, saaledes at de kan komme til at leve under gode hygiejniske Forhold under deres militære Tjenestetid. Det er militært set absolut den bedste Indkvarteringsmaade, og det er ogsaa den Maade, hvorpaa de værnepligtige bliver til mindst Gene for Kommunens Beboere. For de Kvarterer, der kun skal benyttes en kortere Tid, har man dog bibeholdt den gamle Godtgørelsesmaade beregnet pr. Manddag; men man har gjort Satserne noget højere, og man har ogsaa gjort den Forskel fra før, at man nu lader Indkvarteringspligten, foruden paa Grundejerne, hvile paa Lejerne, og navnlig da paa Lejerne af store Lejligheder. Det vil sige, at man har lagt Pligten over paa det Sted, hvor den fornødne Plads er til Raadighed.

Jeg skal saa sige lidt om den ekstraordinære Indkvartering. Den finder jo Anvendelse under overordentlige Forhold, navnlig i Krigstid, men ogsaa i Fred, særlig under Manøvrer og Indkaldelser i Anledning af Formering af en Sikringsstyrke. Forskellen paa den ordinære og den ekstraordinære Indkvartering bestaar for det første i, at medens Indkvarteringsbyrden ved den ordinære kun hviler paa Købstæderne, hviler Byrden ved den ekstraordinære Indkvartering paa hele Landet. Dernæst er Byrden ved den ekstraordinære Indkvartering mere omfattende, idet den ikke alene bestaar i Kvarterer til de værnepligtige, men ogsaa i Kvarterer til samtlige Befalingsmænd, som under disse Forhold ellers ikke har let ved at skaffe sig Kvarter. Endvidere kan man til Kvarterydelsen forlange Bepisning for de indkvarterede. Bestemmelserne i Lovforslaget er væsentlig de samme, som man hid-